

טעמי התורה

נכתב ע"י השומע בדרך שיחה ושיגרא הלישנא באחריות הכותב בלבד

הרה"ח ר' אשר זעליג מרגליות שליט"א

תלמד ליקוטי הלכות החיים שלך ישתנו

יש הרבה חלקים בתורה - יש נגלות התורה, ויש פנימיות התורה ובתחילה נתגלה ע"י רשבי"י, והאריה"ק הסביר יותר ואח"כ האיר אור הבעש"ט - אור החסידות, איך יהודי יכול לעבוד את השי"ת בפנימיות, יש נגלות מה שצריך לעשות, ופנימיות מגלה מה מונח בזה מה הלב של הדבר, הזוה"ק מביא משל שהמלך רצה להגיע לבקר בכל המדינה והגיע בבגדי מלכות וכשהגיע היה שם שוטה שאמר לחבירו תראה איזה כתר יפה יש למלך אמר לו חבירו זה לא המלך, המלך זה הלב של המלך, ההנהגה והמדות זה המהות של המלך לא רק בגדי המלוכה, אומר הזוה"ק נגלות התורה זה בגדי המלך סתרי תורה זה מהות המלך גופא דמלכא, שוטה מידבק בלבוש ומי שיש לו שכל אומר אני רוצה את המלך לבד לא רק את הלבושים.

עכשיו אנו עומדים בספירת העומר ומתגעגעים להיות קרובים לקבלת התורה, ליקוטי הלכות הוא הספר היחיד בעולם שלקח ארבעה חלקי שו"ע, כל ההלכות ופרטי פרטים של ההלכות וחיבר את זה לפנימיות התורה, החידוש הוא לא רק להסביר את השו"ע עפ"י פנימיות, אלא האדם נהיה אחר לגמרי, אדם שכל יום לומד ליקו"ה ר' נתן מעביר אותו מדרגא לדרגא מוציא אותו מהחטאים ומביא אותו למדרגה בנפש רוח ונשמה, דיבורים של ר' נתן זה מידת הרחמים של השי"ת זה גופא ולבושא דמלכא ביחד, א"א להסביר מה זה לחיות עם ליקוטי הלכות יש שני חלקים אחד כפשוטו שמקיים הלכה ואז אדם זוכר מה ר' נתן אומר על זה.

ויש עוד חלק, נשמה בעולם שהגיעה מתחת כסא הכבוד והעולם מלא בסכנות ניסיונות להישאר ערליכער איד ללכת מדרגא לדרגא להיות כרצון השי"ת במחשבה דיבור מעשה צריך ניסים גדולים מאוד, כשעץ גודל צריך להשקותו עם דעת, חיות ואמת לדעת מה העולם הזה, מה השי"ת רוצה ממני מה אני עושה אם אני נופל איך אני מתחיל התחלה חדשה, מה אני עושה כשאני כן מצליח, מה זה דביקות מה זה יראה מה זה להיות אמתע איד כשלומדים הלכה הלכות שבת בבחורות לומדים כדי לדעת כל החיים איך מתנהגים שבת, בליקו"ה לומדים איך להיות יהודי כל החיים איך שכל העתקה שלי חשוב להשי"ת, ר' נתן עשה כלי משני החלקים ביחד, כח עליון שלוקח אדם מדרגא לדרגא.

ליקו"ה לא לומדים כדי לעשות חידודי תורה או פשטליך, רק כי אני רוצה שהלב שלי יהיה אידישע הארץ אני רוצה שיכנס לי ידיעה חדשה מה זה התורה לחיות עם התורה, אתה לא מבין או לא מתחבר תמשיך הלאה תראה איך ר' נתן מחיה מתים ממש החיים שלך יראו אחרת כי ר' נתן מכניס לך את השי"ת לתוך הלב, להישאר יהודי צריך רחמנות גדולה והרחמנות טמון בדיבורים של ר' נתן, 'הפך בה והפך בה דכולא בה' הסביר את חמשה חמשי תורה בכמה אופנים כל נביאים וכתובים והשו"ע, אין דבר שלא מדבר מזה, כל תזווה באידישקייט, מי שלומד ליקוטי הלכות אין לו תזווה שלא קשור לתכלית דעת של הצדיקים.

הרבי אומר שזה מעלה גדולה שיש לאדם יצה"ר כי אז יש לו את הכח ויכול לקחת את זה להשי"ת ואז נפתח לאדם שער מתיקות, כי הכנסת את האש להשי"ת, ליקו"ה זה ערבוב של שו"ע וליקו"מ וכל המעברים שעובר על האדם, ליקוטי הלכות לומדים עם הדם הפרטי, איך אני יכול להיות אדם חדש, מה לעשות כשבוער בי דבר גשמי איזה ריח נצחי אני יכול לזכות מזה, נותן לי חשק, חיות וכח להתגבר על שטות של העולם כדי שיהיה לי טעם במנחה מעריב, מתיקות של קרבת השם, ר' נתן מביא התחזקות למי שנפל והתגשם שיתחיל התחלה חדשה, כמה יקר כל העתקה אצל השי"ת, ראיתי יהודים שניסו להתקרב לרבי מי שהיה דבוק בליקו"ה קיבל חיים אחרים לגמרי, תורה, תפילה, אמונה, פרנסה, נחת ודבוקים בהשי"ת, צריך הרבה חיזוק לזה, אני הולך עם זה יום יום כי אני מאמין שפה מונח הישועה, זה מאיר את הנשמה, ואף שלרוב לא רואים את זה ישר, זה השקעה לנצח נצחים איך להיות יהודי.

הרה"ח ר' יחיאל יהושע פרישמאן שליט"א

נצח שבתפארות - תנצח עם ההתפארות

יום שצדיק נסתלק הרי זה מקושר עם העבודה של הצדיק, והספירה ביארציט של הרה"ק ר' ישעיהו מקרעסטיר זיע"א, הוא 'נצח שבתפארות'. יש עניין 'תפארות שבתפארות' שיש להשי"ת התפארות מכל דבר שיהודי עושה ואי אפשר להשיג גודל ההתפארות, הרבי מביא שאפילו בתנועה של הפיאות יש התפארות להשי"ת מזה, וצריך לחיות עם זה ולחשוב מזה, לעשות על זה התבודדות, אולם יש אנשים שקשה לראות בהם התפארות או שיש מצבים שמאוד קשה לראות בהם התפארות, ולזה יש את מידת - 'נצח שבתפארות', ר' ישעיהו, היו נוסעים אליו לפעול ישועות, ובוודאי שר' ישעיהו גם החזיר בתשובה אך ר' ישעיהו ראה רק את הלעכטיגקייט של יהודי, וידע את ההתפארות שיש להשי"ת מעם ישראל.

'נצח שבתפארות' - לנצח עם התפארות, אני לא רואה את ההתפארות, זה קשה לראות, אבל עין של צדיק כן רואה, העין של ר' ישעיהו ראה את הנצח שבתפארות, את ההתפארות שיש להשי"ת מכל יהודי וממילא מאוד קל להבין מה שר' ישעיהו פעל כאלה ישועות גם ליהודים שלא ראו עליהם את ההתפארות שיש להשי"ת מהם, רחוקים מאוד, כי ר' ישעיהו כן ראה את זה, ומהמדה של הצדיק אפשר ללמוד מזה ולהמשיך את כל המידות שלו מי שזוכה להיות בציון הקדוש של ר' ישעיהו אשרי חלקו, אבל אפשר להידבק בר' ישעיהו, אפשר להידבק בנצח שבתפארות, שעל אף שיש את כל הסיבות שבעולם לא לראות ההתפארות, מגיע ר' ישעיהו ואומר - יש פה התפארות צריך לנצח.

תלך בדרכו של הצדיק ותפעל ישועה לעצמך, למה אי אפשר לפעול ישועות, למה רק בר' ישעיהו אתה מאמין שהאוכל בגשמיות יש נחת רוח מזה להשי"ת, אם אתה אוכל סעודה פשוטה, לא ביארציט, אתה יכול להסתכל על עצמך כבהמה, היו צדיקים שדיברו כך, אבל ר' ישעיהו דיבר אחרת, תנצח את ההתפארות, וודאי שזה עבודה קשה ור' ישעיהו עמל על זה, וזה העבודה שלנו לעבוד על 'נצח שבתפארות', לנצח את ההתפארות ולגלות ההתפארות שיש להשי"ת בכל מצב שהוא, זכותו יגן עלינו. אמן.

הרה"ח ר' ישראל מאיר גלינסקי שליט"א

ימי הספירה הוא זמן להעלאת המדות

ימי הספירה הוא זמן טוב להתחיל בהתבודדות. עניין פורים הוא מחיית עמלק וכן החלל הפנוי של עצבות, ועניין ההודאה הוא בחנוכה, שמחה בסוכות, תורה בשבועות, חירות בפסח, והעניין של התבודדות הוא שיין מאוד לספירת העומר. ולזה צריך להבין דבר ראשון מה זה התבודדות, בליקוטי מוה"ר"ן ובליקוטי הלכות יש הרבה מאוד הגדרות וסוגים של התבודדות, ומזה יוצא שבאמת - אין הגדרה להתבודדות, ומתוך זה שאין הגדרה, יוצא שהתבודדות זה מאוד פשוט, שזה בעצם אני עם עצמי עם השי"ת - להביא את עצמי להשי"ת, התבודדות זה להיות חבר טוב של השי"ת, וזה חידוש, כי בדרך כלל 'חבר טוב של השי"ת' זה משה רבינו, 'בכל ביתי נאמן הוא', ולכן רוב העולם לא עושים את זה על אף שזה מובא בכל הספ"ה, כי חבר טוב של השי"ת זה רק עניין לצדיקים וזה אמת.

אבל הרבי פעל שכל אחד יכול לעשות את זה, ומי שמגיע בכח הרבי יכול לעשות את זה - להיות חבר של השי"ת, והתבודדות זה להיות מי שאני, השי"ת ברא אותי לא כדי שיהיה קהילה גדולה שנקראת כלל ישראל, לכן עשה הרבה אנשים שימלאו את העולם, לא, כל אחד חייב לומר 'בשבילי נברא העולם' השי"ת צריך רק אותי, וא"כ חייב להיות שהוא רוצה שתהיה מי שאתה ולא כמו השני, ובגלל שכזה חשוב להשי"ת שאדם יהיה מי שהוא, לכן אם אדם מחקה וחי כמו אדם אחר גם הוא בעצמו לא מרגיש טוב עם זה, ובהתבודדות שזה רק אני והשי"ת אז אני יכול להיות מי שאני, הכותרת של התבודדות זה - להביא את עצמי להשי"ת ומשם לצאת בלי כל הדברים שנדבקו אלי.

ספירת העומר הוא זמן שבונים את האדם מקרבן העומר של בהמה ומגיעים בשבועות לאדם, 'זאת התורה אדם' איזה אדם? אתה, כל יום מתקדמים עד שנהיה 'אדם', בקבלת התורה כל אחד מקבל את החלק שלו, מי שמקבל תורה של חבירו זה לא עובד, יש את כל התורה לכל אחד, כל אחד תורה אחרת 'ותן חלקינו בתורתך', תרי"ג מצוות יש לכולם אותו דבר, אבל תורה זה לא תרי"ג מצוות אלא זה טבעת של נישואין עם השי"ת וממילא צריך כל אחד אישי.

ספירת העומר זה עבודת המידות, יש דרך המוסר שהוא לקחת את המדות הרעות ולשבור את זה, כעס, גאווה וכו', ויש מה שהבעש"ט גילה שזה 'העלאת המדות', לא לשבור מדה או תאוה כיוון שלא נברא כדי לשבור את זה אלא כדי להשתמש בזה וצריך להשתמש בזה נכון. המדות של השי"ת נקרא סוגי הנהגות, השי"ת רוצה שיכירו אותו או הוא מנהיג את העולם במדות - עשר ספירות, שלש מוחין שזה שכל, ושבע מדות שזה הנהגות, וכדי להכיר את המדות יש לכל אחד בעצמו בנפש את המידות 'מבשרי אחזה אלוך, חסד - לתת להשפיע לאהוב, גבורה - לומר לא, כעס פחד, תפארת - גאווה, התפעלות, נצח - ניצחון, להתווכח אני צריך לנצח להגיע לגמור מסכתא, הוד - סקרנות, חן או של אמת או של שקר אך זה דבר שמושך, יסוד - תענוג, התקשרות, מלכות - אמונה, ענוה.

לכל אחד יש נטיה לאחד המידות וההרגשים האלו, ובכדי להיות אדם צריך את כל המדות, אם שוברים את זה האדם נהיה בעל מום בנפש, יש אנשים שהצליחו לעבוד על עצמם וכל דבר שהרגישו חתכו אז הם כמו מתים - מכוונה, עושים דברים אך אין שום תנועה שום חיות וניגון, ובכדי שיהיה דבר חי צריך נפש, ונפש מרגישה דברים וצריך להשתמש בהם נכון שזה העלאת המדות, אפשר להשתמש לדברים רעים ואפשר לדברים טובים, וספירת העומר זה הזמן לעבוד עם המדות וזה לפני התורה, 'דרך ארץ קדמה לתורה' - להיות בן אדם ספירת העומר נעשים בן אדם.

הרה"ח ר' יצחק זאב שווארץ שליט"א

גם אם אינך יכול לעשות טוב, תשמח בזה שאינך עושה רע

בה' אייר הרבי נסע מברסלב לאומן, ובנסיעה הרבי גילה לר' נתן שיחות, ור' נתן מאוד החשיב את זה והרבי אמר 'עס איז א וודאי', היינו אף שהמצב הוא כמו שהוא, אבל כל העתקה להשי"ת זה מאוד יקר, ואמר 'עס איז ויאזוי ס'איז', העיקר שמתחזקים עובר יום ועוד יום ומתחזקים, מובא בשיחות הר"ן (רס"ט) בענין הבלבולים שמפריע לאדם, ולפעמים נדמה שכך צריך לעשות ואח"כ נדמה לו שלא כן היה צריך להתנהג רק בדרך אחר, ולפעמים יש לאדם בלבולים גדולים מזה, שזה מפריע לאדם למה עשה כך וכך, ענה ואמר - מה צריכין להתבלבל איך עושים עושים, העיקר לא לעשות רע ח"ו. וזה התחזקות עצומה שהרי לכולנו יש בלבולים איך להתנהג מה טוב לעשות ומה לא, רציני לעשות יותר רציני להרגיש שאני קרוב להשי"ת ויש לאדם בלבולים למה לא עשה יותר ממה שיכול לעשות.

עובר חודש תקופה והאדם מלא בלבולים למה עשיתי כל מיני דברים היה יכול להיות יותר טוב, אומר הרבי תעצור, מה עושים עושים העיקר לא עושים רע, לא רק בקום עשה אלא גם בשב ואל תעשה, תתחזק שלא עשית רע שלא החרבת עולמות שהשאר את העולם כמו שהוא, ויותר מזה שאמר רז"ל ישב ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כעושה מצווה, אומר רש"י 'בעבירה שבא לידו וכפה יצרו ולא עבר אין לך מצווה יתירה מזו', האדם מרגיש לפעמים הייתי צריך יותר לחטוף בכל מיני עניינים, יותר מחשבות של דביקות של פנימיות, ישב ולא עבר עבירה אין לך מצווה גדולה מזו' הגיע מחשבה רעה ודחית את זה, ראייה אסורה מעשה אסור והתגברת במחשבה דיבור ומעשה אין לך מצווה גדולה מזו.

הרבי היה מדבר הרבה על שמירת המחשבה ור' נתן מביא הרבה איך לעצור את המחשבה, אחד מהם הוא להפסיק לחשוב דברים רעים, המח לא יכול להיות ריק אדם הולך ברחוב ונופל לו מחשבה זרה או ראייה אסורה, תתחיל לחשוב דברים אחרים אפילו גשמיים, בנפלאות הבורא ביופי הבריאה 'מה גדלו מעשיך ה' תחשוב הכל חוץ מדברים ששוברים אותך ומרחקים אותך. הגמרא מספרת שר' אלעזר חלש ור' יוחנן ביקר אותו וראה שבוכה, ושאלו למה בוכה אי משום תורה, שנינו 'אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמים'.

והטור מביא את זה לגבי תהילים שיאמר מעט בכונה משום 'אחד המרבה', והט"ו מקשה מה נפשך אם מרבה זה בכונה או זה כן יותר מהממעט, ואם זה מרבה כפשוטו אז זה פשוט שזה פחות מהממעט בכונה, אפשר לתרץ שהמרבה והממעט לא מדובר שהוא אומר יותר והוא אומר פחות, אלא מדובר בעבודת השם - 'המרבה' עוסק בהרבה מצוות מעשיות הוא לומד הרבה וחוטף מצוות, המחשבה שלו דבוקה, ו'הממעט' הוא במוחין דקטנות ובסה"כ הוא יושב ולא עובר עבירה, על זה בלבד שיכוון ליבו לשמים נותנין לו שכר כעושה מצווה, כי אחד המרבה במצוות מעשיות ואחד הממעט בשב ואל תעשה, שממעט ברע ובגשמיים ובורח ממחשבות וראיות אסורות או מדברים ששוברים אותו הוא ממעיט, ובלבד שיכוון ליבו לשמים, הכל תלוי בכוונתו, אפילו הממעט שאין לו היכולת להביא בכונת המח כיוון שהוא במוחין דקטנות והוא רק מתרחק מרע, יש לו שכר כעושה מצווה, כי זה חלק מלעבוד את השי"ת 'אף לא פעלו עוולה בדרכיו הלכו', אדם שרק לא עושה רע נחשב לו כהליכה בדרכיו, זה התחזקות עצומה, להיכנס לזה טייערע ברידער, בא ניכנס לזה שכל העתקה יקר מאוד, להאמין בעבודה שלנו בין כשעושים טוב ובין שלא עושים רע, בין כן ובין השי"ת מתפאר בזה ווואו כזה שב ואל תעשה, אין לך מצווה יתירה מזו.

קאנאדע

450-499-4466

ארה"ב

605-313-1616

ארה"ק

073-388-3995

בעלגיע

0480-20-17-18

ענגלאנד

0333-070-6544

נייעס • שיעורים • סיפורי התקרבות
אינטערוויוס • שו"ת • ניגונים

